

* * *

Українці Санкт-Петербурга, Петрограда, Ленінграда... / Вступ. ст., упоряд., заг. ред. В. Сергійчука; упоряд. Пасько І. В. – Вишгород: Сергійчук М. І., 2013. – 711 с. – ISBN 978-966-2911-56-5.

У пропонованій книзі – розповіді про вихідців з України, які з початку заснування Снкт-Петербурга брали активну участь не тільки у будівництві міста, а й у створенні його архітектурних ансамблів, збагачували культуру й мистецтво, робили наукові відкриття.

* * *

Реєстр Війська Запорізького 1649 року: (алф. покажч. прізвищ) / Упоряд. В. Ф. Ковальчук. – Київ: Пріоритети, 2014. – 284 с. – ISBN 978-966-8809-64-4.

Упоказчик присвячений дослідженню історії українського козацтва. Автор видання прагнув дослідити процес творення прізвищевих назв (прізвиस्क, прізвищ) українських козаків, застосувавши нові методологічні підходи та оригінальні концепції Історичного процесу.

* * *

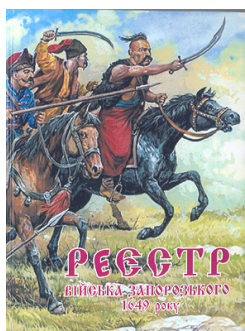
Антонюк Я. Український визвольний рух у постатях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів; Торонто: Літопис УПА, 2014. – 1069 с. – (Літопис УПА. Бібліотека. – Т. 13). – ISBN 978-966-2105-56-8 (Ukraine); ISBN 978-1-897431-59-7 (Canada).

Книга від початку задумувалась як довідник-помічник історикам та краєзнавцям. Читач може знайти будь-яку особу за псевдо, ознайомитися з її біографією. Подається прізвище, ім'я, по-батькові, дата й місце народження, родина, освіта, час початку підпільної діяльності, загибель, подальше вшанування. Загалом в книзі наведена 3141 довідка.

Хронологічні межі книги – 1930–1955 рр. 1930 – це рік появи перших підпільних осередків, що виникли в Колодяжному й Луцьку. Саме вони пізніше переросли у ОУН та УПА. 1955 року загинув останній провідник УПА на Волині на псевдо Доктор. Ця дата вважається останнім зафіксованим боєм у збройній боротьбі підпілля.

У висновках автор навів статистичні дані, зокрема середній вік, у яких роках і в яких регіонах найбільше загинуло підпільників чи народилося тощо. Цікавим фактом, виявленим істориком, було те, що серед керівників УПА було багато українців російського походження, вісім росіян, серед яких один москвич, два євреї та навіть один узбек на псевдо Ташкент.

Окремим додатком у книзі вміщені таблиці, які відображають у хронологічній послідовності те, які змінювалися райони, залежно від гмінного поділу, що був за Польщі, потім радянського й німецького часу. Подано великий фотодокументальний матеріал. Багато світлин керівників УПА публікуються вперше.

Автореферати

Гаврилишина Наталія Анатоліївна, Рід Кочубеїв в історії Лівобережної Гетьманщини (середина XVII – кінець XVIII ст.). Автореферат дисертації канд. іст. наук. – К., 2014.

* * *

Мазена Олександр Миколайович, Дослідження з української геральдики та генеалогії в діаспорі (1945 – середина 1970-х рр.). Автореферат дисертації канд. іст. наук. – К., 2014.

* * *

Даниленко Святослав Вікторович, Родина Дурдуківських у громадсько-культурному житті України (кінець XIX – перша третина XX ст.). Автореферат дисертації канд. іст. наук. – К., 2014.

* * *

Кривошея Ірина Іванівна, Неурядова старшина Української козацької держави (середина XVII – 80-ті роки XVIII ст.). Автореферат дисертації доктора іст. наук. – К., 2014.